

wojewódzką komisję planowania gospodarczego, a na obszarze działania pełnomocnika Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do spraw gospodarki wodą pitną i przemysłową — tego pełnomocnika, ponadto zaś ministerstwo, któremu podlega inspekcjonowana jednostka, oraz Ministerstwo Gospodarki Komunalnej (Głównego Inspektora Ochrony Wód), załączając odpisy protokołów inspekcji.

§ 14. Jeżeli uchybienia stwierdzone przez organ Inspekcji stanowią naruszenie przepisów z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu osiedli w wodę (Dz. U. Nr 32, poz. 310) lub o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. z 1939 r. Nr 90, poz. 581) bądź rozporządzeń na ich podstawie wydanych albo też naruszenie innych przepisów prawnych, zagrożone sankcją karną, organ Inspekcji zawiadamia o stwierdzonych uchybieniach również organ powołany do pociągania winnych do odpowiedzialności karnej.

§ 15. 1. W przypadku wskazania przez organ Inspekcji terminu do usunięcia stwierdzonych uchybień (§§ 9 i 10) organ Inspekcji obowiązany jest stwierdzić,

czy usunięcie uchybień w wyznaczonym terminie zostało przeprowadzone.

2. Stwierdzenie dotrzymania terminu organ Inspekcji przeprowadza bądź w drodze ponownej kontroli na miejscu, bądź też w drodze stwierdzenia na żądanie Inspekcji przez prezydium właściwej miejskiej lub powiatowej rady narodowej, czy i w jakim terminie uchybienia zostały usunięte.

§ 16. W razie nie usprawiedliwionego nieusunięcia uchybień w wyznaczonym terminie organ Inspekcji zwraca się do organu nadrzędnego zakładu pracy, zawiadamiając o tym równocześnie Głównego Inspektora Ochrony Wód i właściwą wojewódzką komisję planowania gospodarczego, a na obszarze działania pełnomocnika Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do spraw gospodarki wodą pitną i przemysłową — również tego pełnomocnika.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Baranowski*

1681

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 października 1954 r.

w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali od niektórych spółdzielni pracy.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) i w związku z § 59 uchwały nr 581 Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1954 r. w sprawie rozwoju usług masowego zapotrzebowania dla ludności miast i wsi zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy finansowe zaniechają ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu obowiązku podatkowego w zakresie podatku od lokali, przypadającego od spółdzielni pracy, prowadzących wyłącznie działalność usługową, za pierwszy rok działalności.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 10 kwietnia 1952 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali od niektórych spółdzielni pracy (Monitor Polski Nr A-35, poz. 517).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1954 r.

Minister Finansów: *w z. J. Kole*

1682

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 20 listopada 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody obszar lasu o powierzchni 24,72 ha w Leśnictwie Dębowo Nadleśnictwa Państwowego Sadłowo, położony w miejscowości Stryjowo, gminie Czerwonka, powiecie reszelskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi 198 oddział lasu poddziały „a”, „b”, „c”, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1952 — 1961. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie;

- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- 4) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich;
- 5) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
- 6) niszczenie gleby;
- 7) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;

- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych lasu bukowego o cechach zespołu naturalnego, będącego równocześnie najdalej wysuniętym na wschód naturalnym stanowiskiem tego gatunku.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: J. Dąb-Kociol

1683

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 20 listopada 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Bukowa Góra” obszar lasu o powierzchni 8,84 ha w Leśnictwie Bobrowniki Nadleśnictwa Państwowego Otyń, położony w miejscowości Bobrowniki, gminie Otyń, powiecie zielonogórskim województwa zielonogórskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi 210 oddział lasu poddział „a”, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1950—1959. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie;
- 3) pozyskiwanie żywicy, zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- 4) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności go-

spodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych gatunkami rodzimymi dla rezerwatu, właściwymi dla poszczególnych jego siedlisk, i zabiegów pielęgnacyjnych zmierzających do utrzymania i regeneracji naturalnego typu lasu;

- 5) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
- 6) niszczenie gleby;
- 7) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów dydaktycznych i estetycznych oraz z uwagi na swoiste cechy krajobrazowe drzewostanu naturalnego, porastającego strome zbocze. Las na tym stanowisku spełnia ponadto dużą rolę zabezpieczającą przed erozją gleby.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: J. Dąb-Kociol

1684

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 20 listopada 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Winna Góra” obszar gruntu o powierzchni 0,10 ha, położony na Winnej Górze w obrębie miasta Przemyśla, w dzielnicy Zasanie.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi następujące parcele gruntowe gminy katastralnej Miasto Przemyśl-Zasanie: 1737/2 l.w.h. 4996, 1677/1 l.w.h. 4957 oraz położone między nimi części parcel 1677/2 l.w.h. 981, 1690 l.w.h. 980 i południowy skrawek parceli 1679 l.w.h. 981 ograniczone od strony południowej prostą łączącą południowo-wschodni narożnik parceli 1737/2 z południowo-za-